

Список використаних інформаційних джерел

1. Вендров А.М. Проектирование программного обеспечения экономических информационных систем. 2-е изд., перераб. и доп. М.: Финансы и статистика, 2005. 544 с.

УДК 657

Магомедова А. Ш.

студентка економічного факультету

*ФГБОУ ВПО «Дагестанський Державний Університет»,
м. Махачкала, Республіка Дагестан, Російська Федерація.*

Науковий керівник Раджабова М. Г.,

*к.е.н., доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку
ФГБОУ ВПО «Дагестанський Державний Університет»
м. Махачкала, Республіка Дагестан, Російська Федерація*

ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ

Необоротні активи підприємства - це майно, що забезпечує процес виробництва протягом тривалого терміну, або використовується для отримання доходів. Термін служби цих активів становить більше одного року, а представлені вони досить різноманітним за складом майном. Всі вони згруповані в першому розділі активу балансу.

До вкладень у необоротні активи, в свою чергу, відносяться вкладення в нефінансові активи і довгострокові фінансові вкладення. Під вкладеннями в нефінансові активи розуміються витрати організації в об'єкти основних засобів, нематеріальних активів, земельних ділянок і об'єктів природокористування, а також витрати організації з формування основного стада продуктивної і робочої худоби (крім птиці, хутрових звірів, кроликів та інших тварин, які враховуються у складі коштів в обороті). А довгострокові фінансові вкладення - це ті кошти, які відвернені з обороту підприємства і вкладені в інші підприємства або у вигляді довгострокових кредитів, або у вигляді придбання акцій цих підприємств. І в першому, і в другому випадку підприємство отримує додатковий дохід у вигляді дивідендів або відсотків.

Найбільшу частину у необоротних активах займають основні засоби підприємства. Основні засоби-частина майна, яка використовується в якості засобів праці при виробництві продукції, виконанні робіт, наданні послуг або для управління підприємством протягом певного періоду.

Характерною рисою основних засобів вважається їх багаторазове використання в ході виробництва, збереження початкового зовнішнього вигляду протягом тривалого часу. Основні засоби в бухгалтерському обліку та звітності відображаються відповідно до первісної вартості. Зміна первісної вартості

основних засобів, в якій вони допущені до бухгалтерського обліку, дозволяється у випадках реконструкції, добудови, модернізації, дообладнання, технічного переозброєння, часткової ліквідації.

Рух основних засобів на підприємстві безпосередньо пов'язаний з реалізацією господарських операцій з надходження, внутрішнього переміщення і вибуття основних засобів. Всі операції з руху основних засобів оформляються типовими формами первинної облікової документації. Комісія, яка призначена директором організації, приймає основні засоби, які надійшли. Окремо на кожен об'єкт складається акт, в якому вказується: найменування об'єкту; рік випуску; коротка характеристика об'єкту; первісна вартість; присвоєний об'єкту інвентарний номер; місце використання об'єкту та інші відомості, які необхідні для аналітичного обліку основних засобів.

Після оформлення комісією акт приймання-передачі основних засобів передають в бухгалтерію. До нього додають технічну документацію, що відноситься до даного об'єкту (паспорт, креслення і т.д.). Акт прийому-передачі основних засобів складається двома сторонами (приймаючої об'єкт і передавальної), із зазначенням часу введення в експлуатацію, дати виготовлення, первісної вартості і суми зносу в частині повного відновлення. Отриманий акт бухгалтерія оформляє бухгалтерським записом, тобто, окремо на первісну вартість і на суму зносу.

Кожному інвентарному об'єкту присвоюється відповідний номер для забезпечення контролю за збереженням основних засобів. Цей номер, присвоєний об'єкту, проставляється на об'єкті і в первинних документах і зберігається на весь період його знаходження в даному підприємстві. Якщо об'єкт вибуває, його інвентарний номер не присвоюється об'єктам, які знову надійшли.

Рух основних засобів оформляється актом. Акт складається на кожен об'єкт, до нього додається технічна документація на даний об'єкт, яка після відкриття бухгалтерією Інвентарної картки передається до відповідного відділу, цеху підприємства за місцем експлуатації.

Нематеріальні активи представляють собою особливий вид необоротних активів, які не мають матеріально-речової форми. Одиницею бухгалтерського обліку нематеріальних активів є інвентарний об'єкт, під яким у загальному випадку визнається сукупність прав, що виникають з одного охоронного чи іншого документа, призначених для певних самостійних функцій.

Матеріальними пошуковими активами визнаються витрати, що відносяться в основному до придбання (створення) об'єкта, що має матеріально-речову форму. До нематеріальних пошукових активів, як правило, відносяться: інформація, отримана в результаті топографічних, геологічних і геофізичних досліджень; результати відбору зразків; право на виконання робіт з пошуку, оцінки родовищ корисних копалин; інша геологічна інформація про надра.

Існує і таке поняття як відкладені податкові активи - це та частина відкладеного податку на прибуток, яка повинна привести до зменшення податку на

прибуток, що підлягає до сплати до бюджету в наступному за звітним або в наступних звітних періодах.

Підвищення ефективності використання основних засобів виражається, перш за все в збільшенні обсягу господарської діяльності, одержуваного без додаткових капітальних вкладень. Їх ефективність багато в чому залежить від виробничих особливостей тієї чи іншої галузі господарства, досягнутого рівня організації, технології та інших факторів. Поліпшення використання основних засобів відбивається на фінансових результатах роботи підприємства за рахунок: збільшення випуску продукції, зниження собівартості, поліпшення якості продукції, зниження податку на майно і збільшення балансового прибутку.

Беручи до уваги, що розвиток бухгалтерського обліку є невід'ємною частиною розвитку ринкових відносин, очевидно, що інформація, яка формується у звітності, повинна максимально достовірно характеризувати фінансове становище підприємства. У зв'язку з цим можна припустити, що отримані висновки сприятимуть створенню умов для подальшого розвитку бухгалтерського обліку основних засобів, що дозволить формувати якісну і корисну для зацікавлених користувачів фінансової звітності інформацію про майновий і фінансовий стан підприємства за допомогою відображення в бухгалтерському обліку та звітності достовірної інформації про стан виробничих необоротних активів.

Список використаних інформаційних джерел

1. Цивільний кодекс Російської Федерації: ч. II: Федеральний закон від 26.01.1996 г 2. Про бухгалтерський облік: затв. наказом Міністерства фінансів РФ від 21 листопада 1996 р № 129-ФФ в редакції від 28.09.2010 р № 243-РФ.
2. План рахунків бухгалтерського обліку фінансово-господарської діяльності організацій та інструкція щодо його застосування: затв. наказом Міністерства фінансів РФ від 31 жовтня 2000 р № 94н в редакції від 08.11.2010 р № 142.
3. Бабаєв Ю.А., Петров А.М. Теорія бухгалтерського обліку. - М.: Проспект, 2012. - 240 с.
4. Бондаренко Н.В. та ін. «Необоротні активи: облік, аналіз, аудит» Підручн. Посібник. - М.: Видавництво: Фінанси і статистика, 2003.
5. Лебедева Е.М. Бухгалтерський облік. - М.: Академія, 2012. - 304 с.